

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2022. gada 18. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Savienības pilsonība – LESD 20. un 21. pants – Piemērošanas joma – Atteikšanās no dalībvalsts pilsonības, lai iegūtu citas dalībvalsts pilsonību saskaņā ar šīs dalībvalsts izsniegtu garantiju naturalizēt attiecīgo personu – Šīs garantijas atsaukšana sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumu dēļ – Samērīguma princips – Bezvalstniecības situācija

Lietā C-118/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa, Austrija) iesniedza ar 2020. gada 13. februāra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 3. martā, tiesvedībā

JY

pret

Wiener Landesregierung,

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], palātu priekšsēdētāji A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], A. Prehala [*A. Prechal*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], K. Likurģs [*C. Lycourgos*] (referents), S. Rodins [*S. Rodin*] un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], tiesneši F. Biltšens [*F. Biltgen*], P. Dž. Švirebs [*P. G. Xuereb*], N. Pisarra [*N. Piçarra*] un L. S. Rosi [*L. S. Rossi*],

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs: D. Diterčs [*D. Dittert*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2021. gada 1. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- JY vārdā – *G. Klammer* un *E. Daigneault, Rechtsanwältin*,
- Austrijas valdības vārdā – *A. Posch* un *D. Hudsky*, kā arī *J. Schmoll* un *E. Samoilova*, pārstāvji,
- Igaunijas valdības vārdā – *N. Grünberg*, pārstāve,

* Tiesvedības valoda – vācu.

- Francijas valdības vārdā – *A.-L. Desjonquères* un *N. Vincent*, kā arī *D. Dubois*, pārstāvji,
 - Nīderlandes valdības vārdā – *J. M. Hoogveld*, pārstāvis,
 - Eiropas Komisijas vārdā – *S. Grünheid* un *E. Montaguti*, pārstāves,
- noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2021. gada 1. jūlija tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu būtībā ir par to, kā interpretēt LESD 20. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp JY un *Wiener Landesregierung* (Vīnes federālās zemes pārvalde, Austrija) par šīs pēdējās minētās lēmumu atsaukt garantiju par Austrijas pilsonības piešķiršanu JY un noraidīt viņas pieteikumu šīs valsts pilsonības piešķiršanai.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

Konvencija par bezvalstniecības samazināšanu

- 3 Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par bezvalstniecības samazināšanu, kas pieņemta Ņujorkā 1961. gada 30. augustā un stājusies spēkā 1975. gada 13. decembrī (turpmāk tekstā – “Konvencija par bezvalstniecības samazināšanu”), 7. panta 2. punktā ir paredzēts:

“Līgumslēdzējas valsts pilsonis, kas vēlas naturalizēties kādā ārvalstī, nezaudē savu pilsonību, kamēr nav ieguvis šīs ārvalsts pilsonību vai nav saņēmis apstiprinājumu par tās iegūšanu.”

Eiropas Konvencija par pilsonību

- 4 Eiropas Konvencija par pilsonību, kas pieņemta Eiropas Padomē 1997. gada 6. novembrī un stājusies spēkā 2000. gada 1. martā, Austrijas Republikā ir piemērojama no šī pēdējā minētā datuma.
- 5 Šīs konvencijas 4. pantā “Principi” ir noteikts:

“Ikvienas līgumslēdzējas valsts noteikumi attiecībā uz pilsonību balstās uz šādiem principiem:

a) ikvienam ir tiesības uz pilsonību;

b) jāvairās no bezvalstniecības;

[..].”

6 Minētās konvencijas 7. pantā “Pilsonības zaudēšana *ex lege* vai pēc līgumslēdzēja valsts iniciatīvas” ir paredzēts:

“1. Līgumslēdzēja valsts nedrīkst savās iekšējās tiesībās paredzēt pilsonības zaudēšanu *ex lege* vai pēc līgumslēdzēja valsts iniciatīvas, izņemot šādus gadījumus:

a) brīvprātīga citas valsts pilsonības iegūšana;

b) līgumslēdzēja valsts pilsonības iegūšana negodīgā ceļā, sniedzot nepatiesu informāciju vai noklusējot jebkuru faktu attiecībā uz šo lietu;

[..]

d) rīcība, kas nopietni kaitē līgumslēdzēja valsts vitālajām interesēm;

[..].

3. Līgumslēdzēja valsts savās iekšējās tiesībās nedrīkst paredzēt šīs valsts pilsonības zaudēšanu šā panta 1. un 2. punktā minētajos gadījumos, ja persona tādējādi kļūtu bezvalstnieks, izņemot gadījumus, kuri minēti šā panta 1. punkta “b” apakšpunktā.”

7 Šīs pašas konvencijas 8. panta “Pilsonības zaudēšana pēc personas iniciatīvas” 1. punktā ir noteikts:

“Ikviens līgumslēdzēja valsts atļauj atteikties no tās pilsonības, ja personas tādējādi nekļūst bezvalstnieki.”

8 Eiropas Konvencijas par pilsonību 15. pantā ir paredzēts:

“Šīs konvencijas normas neierobežo līgumslēdzēja valsts tiesības noteikt savās iekšējās tiesībās, vai:

a) līgumslēdzēja valsts pilsoņi, kuri iegūst vai kuriem ir citas valsts pilsonība, saglabā vai zaudē tās pilsonību;

b) šīs valsts pilsonības iegūšana vai saglabāšana tiem ir saistīta ar citas valsts pilsonības zaudēšanu vai atteikšanos no tās.”

9 Saskaņā ar šīs konvencijas 16. pantu:

“Līgumslēdzēja valsts citas valsts pilsonības zaudēšanu vai atteikšanos no tās nevar uzskatīt par nosacījumu savas pilsonības iegūšanai vai saglabāšanai gadījumos, kad šāda pilsonības zaudēšana vai atteikšanās no tās nav iespējama vai kad to nevar prasīt.”

Savienības tiesības

10 LESD 20. pantā ir noteikts:

“1. Ar šo ir izveidota Savienības pilsonība. Ikviens persona, kam ir kādas dalībvalsts pilsonība, ir Savienības pilsonis. Savienības pilsonība papildina, nevis aizstāj valsts pilsonību.

2. Savienības pilsoņiem ir ar Līgumiem piešķirtās tiesības un ar tiem uzliktie pienākumi. Tiem, cita starpā, ir:

a) tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstu teritorijā;

[..].”

Austrijas tiesības

- 11 *Staatsbürgerschaftsgesetz 1985* (1985. gada Austrijas Pilsonības likums; *BGBI.* 311/1985), redakcijā, kas ir piemērojama pamatlietas faktiskajiem apstākļiem (turpmāk tekstā – “Pilsonības likums”), 10. pantā ir noteikts:

“(1) Ja vien šajā federālajā likumā nav noteikts citādi, pilsonību ārvalstniekam var piešķirt tikai,

[..]

6. ja viņa līdzšinējā rīcība apliecina to, ka viņš attiecībā uz valsti ir noskaņots labvēlīgi un nerada apdraudējumu sabiedriskajam mieram, kārtībai un drošībai vai citām [Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas] 8. panta 2. punktā minētajām sabiedriskajām interesēm;

[..].

(2) Pilsonību ārvalstniekam nevar piešķirt,

[..]

2. ja viņš ir ticis vairākkārt notiesāts par īpašas smaguma pakāpes nopietnu administratīvu pārkāpumu [..];

[..].

(3) Pilsonību ārvalstniekam, kuram ir citas valsts pilsonība, nevar piešķirt, ja viņš

1. neveic darbības, kas nepieciešamas, lai izstātos no līdzšinējās valsts pilsoņu kopuma, lai gan tās viņam ir iespējams veikt un ir samērīgas [..];

[..].”

- 12 Pilsonības likuma 20. panta 1.–3. punktā ir paredzēts:

“(1) Garantija par pilsonības piešķiršanu ārvalstniekam sākotnēji jāizsniedz gadījumā, ja viņš divu gadu laikā iesniedz apliecinājumu par izslēgšanu no līdzšinējās valsts pilsoņu kopuma, ja

1. viņš nav bezvalstnieks;

2. [..] un

3. garantija viņam darītu iespējamu vai atvieglotu izstāšanos no līdzšinējās valsts pilsoņu kopuma.

(2) Garantija ir jāatsauc, ja ārvalstnieks vairs neizpilda kaut vai tikai vienu pilsonības piešķiršanai nepieciešamo nosacījumu, izņemot 10. panta 1. punkta 7. apakšpunktā minēto.

(3) Valsts pilsonība, par kuras piešķiršanu ir izsniegta garantija, ir jāpiešķir, tiklīdz ārvalstnieks

1. ir izslēgts no līdzšinējās valsts pilsoņu kopuma vai

2. iesniedz apliecinājumu, ka darbības, kas nepieciešamas, lai izstātos no līdzšinējās valsts pilsoņu kopuma, viņam nav bijušas iespējamās vai samērīgas.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 13 Ar 2008. gada 15. decembra vēstuli JY, tolaik Igaunijas valstspiederīgā, lūdza viņai piešķirt Austrijas pilsonību.
- 14 Ar 2014. gada 11. marta lēmumu *Niederösterreichische Landesregierung* (Lejasaustrijas federālās zemes pārvalde, Austrija) saskaņā ar Pilsonības likuma 20. pantu izsniedza JY garantiju, ka viņai tiks piešķirta Austrijas pilsonība, ja viņa divu gadu laikā iesniegts apliecinājumu par viņas izslēgšanu no Igaunijas Republikas pilsoņu kopuma.
- 15 JY, kura kopš tā laika savu galveno dzīvesvietu bija pārcēlusi uz Vīni (Austrija), divu gadu laikā iesniedza Igaunijas Republikas apstiprinājumu, ka atbilstoši šīs dalībvalsts valdības 2015. gada 27. augusta lēmumam viņa ir izslēgta no minētās dalībvalsts pilsoņu kopuma. Kopš izslēgšanas no šī pilsoņu kopuma JY ir bezvalstniece.
- 16 Ar 2017. gada 6. jūlija lēmumu *Wiener Landesregierung* (Vīnes federālās zemes pārvalde, Austrija), kas bija ieguvusi kompetenci izskatīt JY pieteikumu, saskaņā ar Pilsonības likuma 20. panta 2. punktu atsauc *Niederösterreichische Landesregierung* (Lejasaustrijas federālās zemes pārvalde) 2014. gada 11. marta lēmumu un, pamatojoties uz šī likuma 10. panta 1. punkta 6. apakšpunktu, noraidīja JY pieteikumu piešķirt viņai Austrijas pilsonību.
- 17 Šī lēmuma pamatojumam *Wiener Landesregierung* (Vīnes federālās zemes pārvalde) norādīja, ka pēc tam, kad JY bija saņēmusi garantiju par to, ka viņai tiks piešķirta Austrijas pilsonība, viņa bija izdarījusi divus smagus administratīvus pārkāpumus, proti, nepiestiprināja savam transportlīdzeklim tehniskās apskates zīmi un vadīja mehānisko transportlīdzekli alkohola reibumā, kā arī laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam, proti, pirms viņai tika sniegta šī garantija, viņa turklāt bija izdarījusi astoņus administratīvus pārkāpumus. Tādējādi šīs administratīvās iestādes ieskatā JY vairs neizpildīja Pilsonības likuma 10. panta 1. punkta 6. apakšpunktā paredzētos pilsonības piešķiršanas nosacījumus.
- 18 Ar 2018. gada 23. janvāra spriedumu *Verwaltungsgericht Wien* (Administratīvā tiesa Vīnē, Austrija) noraidīja JY celto prasību par minēto lēmumu. Norādījusi, ka garantija par Austrijas pilsonības piešķiršanu saskaņā ar Pilsonības likuma 20. panta 2. punktu var tikt atsaukta arī, ja – kā tas ir konkrētajā gadījumā – atteikuma pamats ir radies pēc apliecinājuma par izslēgšanu no līdzšinējās valsts pilsoņu kopuma iesniegšanas, šī tiesa uzsvēra, ka pirmais no abiem JY izdarītajiem smagajiem administratīvajiem pārkāpumiem apdraud ceļu satiksmes drošības aizsardzību, savukārt otrais – īpaši apdraud citu ceļu satiksmes dalībnieku drošību. Tādējādi

minētā tiesa uzskata, ka šie abi smagie administratīvie pārkāpumi, aplūkoti kopā ar tiem astoņiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas ir izdarīti laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam, attiecībā uz JY vairs neesot ļāvuši sniegt labvēlīgu prognozi nākotnei šī likuma 10. panta 1. punkta 6. apakšpunkta izpratnē. JY ilgstošā uzturēšanās Austrijā, kā arī viņas profesionālā un personīgā integrācija šajā dalībvalstī nevarot atspēkot šo secinājumu.

- 19 Turklāt *Verwaltungsgericht Wien* (Administratīvā tiesa Vīnē) uzskatīja, ka šo pārkāpumu esamības dēļ pamatlietā aplūkotais lēmums ir samērīgs, ņemot vērā Konvenciju par bezvalstniecības samazināšanu. Šī tiesa arī uzskatīja, ka pamatlieta neietilpst Savienības tiesību jomā.
- 20 JY iesniedza par šo spriedumu revīzijas sūdzību *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa, Austrija).
- 21 Šī tiesa paskaidro, ka Austrijas pilsonības tiesību pamatā tostarp ir koncepts, ka tad, ja vien ir iespējams, ir jāizvairās no tā, ka personai ir vairākas pilsonības. Turklāt, lai izvairītos no bezvalstniecības, dažādās ārvalstu tiesību sistēmās neesot atļauta iepriekšēja izslēgšana no pilsoņu kopuma. Tomēr tajos neesot prasīts, lai vispirms būtu iegūta otras valsts pilsonība (konkrētajā gadījumā – Austrijas pilsonība), bet gan esot pietiekami, lai būtu sniegta garantija, ka šīs citas valsts pilsonība tiks piešķirta.
- 22 Minētā tiesa norāda, ka Pilsonības likuma 20. panta 1. punktā paredzētā garantija ir pamats tiesībām uz pilsonības piešķiršanu, kuru priekšnosacījums ir vienīgi apliecinājums par izslēgšanu no ārvalsts pilsoņu kopuma. Tomēr saskaņā ar šī likuma 20. panta 2. punktu šī garantija ir jāatsauc, ja ārvalstnieks vairs neizpilda kādu no minētās piešķiršanas nosacījumiem.
- 23 Šajā lietā, ņemot vērā JY izdarītos administratīvos pārkāpumus pirms un pēc tam, kad viņai tika izsniegta garantija par Austrijas pilsonības piešķiršanu, iesniedzējtiesa uzsver, ka saskaņā ar Austrijas tiesībām šīs garantijas atsaukšanas nosacījumi bija izpildīti Pilsonības likuma 20. panta 2. punkta izpratnē, jo ieinteresētā persona vairs neizpildīja kādu no Austrijas pilsonības piešķiršanai nepieciešamajām prasībām, proti, šī likuma 10. panta 1. punkta 6. apakšpunkta prasību.
- 24 Tomēr rodas jautājums, vai JY situācija tās rakstura un seku dēļ ietilpst Savienības tiesību jomā un vai, pieņemot pamatlietā aplūkoto lēmumu, kompetentajai administratīvajai iestādei bija jāievēro šīs tiesības un it īpaši tajās nostiprinātais samērīguma princips.
- 25 Šajā ziņā, līdzīgi kā ir nospriedusi *Verwaltungsgericht Wien* (Administratīvā tiesa Vīnē), iesniedzējtiesa uzskata, ka šī situācija neietilpst Savienības tiesību jomā.
- 26 Proti, pamatlietā aplūkotā atsaukšanas lēmuma pieņemšanas datumā, jo šis datums bija noteicošais, lai izvērtētu *Verwaltungsgericht Wien* (Administratīvā tiesa Vīnē) sprieduma pamatotību, JY vairs nebija Savienības pilsoņa statusa. Līdz ar to atšķirībā no situācijām, saistībā ar kurām tika pasludināts 2010. gada 2. marta spriedums *Rottmann* (C-135/08, EU:C:2010:104) un 2019. gada 12. marta spriedums *Tjebbes* u.c. (C-221/17, EU:C:2019:189), šī lēmuma automātiskas sekas neesot bijušas Savienības pilsonības zaudēšana. Gluži pretēji, tā kā garantija piešķirt JY Austrijas pilsonību tika atsaukta un viņas pieteikums šīs valsts pilsonības piešķiršanai tika noraidīts, JY esot zaudējusi nosacīti iegūtās tiesības atgūt Savienības pilsonību, no kuras viņa jau pati bija iepriekš atteikusies.

- 27 Tomēr, ja izrādītos, ka tāda situācija kā JY situācija ietilpst Savienības tiesību jomā, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai kompetentajām valsts iestādēm un tiesām saskaņā ar Tiesas judikatūru ir jāpārbauda, vai garantijas par attiecīgās valsts pilsonības piešķiršanu atsaukšana – kas rada šķērslī atgūt Savienības pilsonību – no Savienības tiesību viedokļa ir saderīga ar samērīguma principu, ņemot vērā, kā šāds lēmums ietekmē attiecīgās personas situāciju. Šī tiesa uzskata, ka šādā gadījumā būtu loģiski, ka šāda samērīguma pārbaude tiktu prasīta, un konkrētajā gadījumā jautā, vai tam vien, ka JY ir atteikusies no Savienības pilsonības – pati izbeidzot īpašās solidaritātes un lojalitātes attiecības, kas to saistīja ar Igauniju, kā arī tiesību un pienākumu savstarpīgumu ar šo dalībvalsti, kas bija pamats pilsonības saiknei (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 12. marts, *Tjebbes u.c.*, C-221/17, EU:C:2019:189, 33. punkts) –, šajā ziņā ir izšķiroša nozīme.
- 28 Šādos apstākļos *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai tādas fiziskas personas situācija, kura – kā revīzijas sūdzības iesniedzēja pamatlietā – ir atteikusies no vienas Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonības un līdz ar to no Savienības pilsonības, lai atbilstoši otras dalībvalsts garantijai piešķirt pieprasīto pilsonību iegūtu otras dalībvalsts pilsonību, tādējādi pēc pilsonības piešķiršanas garantijas atsaukšanas viņai zaudējot iespēju atgūt Savienības pilsonību, pēc savas būtības un sekām ietilpst Savienības tiesībās un tāpēc, atsaucot pilsonības piešķiršanas garantiju, ir jāievēro Savienības tiesības?

Ja atbilde uz [pirmo] jautājumu ir apstiprinoša:

2) Vai kompetentajām valsts iestādēm, tai skaitā attiecīgi valsts tiesām, pieņemot lēmumu par dalībvalsts pilsonības piešķiršanas garantijas atsaukšanu, ir jāizvērtē, vai garantijas atsaukšana, kas padara neiespējamu Savienības pilsonības atgūšanu, no Savienības tiesību viedokļa atbilst samērīguma principam, ņemot vērā tās ietekmi uz attiecīgās personas situāciju?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 29 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai tādas personas situācija, kura, būdama tikai vienas dalībvalsts pilsonē, atsakās no šīs pilsonības, lai iegūtu citas dalībvalsts pilsonību, un līdz ar to zaudē Savienības pilsoņa statusu, pēc tam, kad šīs pēdējās minētās dalībvalsts iestādes ir izsniegušas garantiju, ka šīs valsts pilsonība viņai tiks piešķirta, pēc savas būtības un sekām ietilpst Savienības tiesību jomā, ja šī garantija tiek atsaukta, kā rezultātā šai personai tiek liegts atgūt Savienības pilsoņa statusu.
- 30 Vispirms ir jāuzsver, ka saskaņā ar Pilsonības likuma 20. panta 1. punktu ārvalstnieks, kurš atbilst šajā tiesību normā paredzētajiem nosacījumiem, saņem garantiju, ka Austrijas pilsonība viņam tiks piešķirta, ja viņš divu gadu laikā iesniedz apliecinājumu par viņa izslēgšanu no viņa līdzšinējās valsts pilsoņu kopuma. No tā izriet, ka naturalizācijas procedūrā pēc šādas garantijas izsniegšanas Austrijas pilsonības piešķiršanas šim ārvalstniekam priekšnosacījums ir viņa līdzšinējās pilsonības zaudēšana.

- 31 Līdz ar to pirmām kārtām tādas personas kā JY, kurai ir tikai viņas izcelsmes dalībvalsts pilsonība un kura uzsāk naturalizācijas procedūru, lai iegūtu Austrijas pilsonību, Savienības pilsoņa statusa – vismaz pagaidu – zaudēšana tieši izriet no tā, ka pēc šīs personas pieteikuma izcelsmes dalībvalsts valdība viņu ir izslēgusi no tās pilsoņu kopuma.
- 32 Tikai pēc tam Austrijas kompetento iestāžu lēmums atsaukt garantiju par Austrijas pilsonības piešķiršanu izraisa šādas personas Savienības pilsoņa statusa galīgu zaudēšanu.
- 33 Līdz ar to datumā, kurā iesniedzējtiesas ieskatā ir jāizvērtē tajā celtās prasības pamatotība, proti, lēmuma atsaukt garantiju par Austrijas pilsonības piešķiršanu pieņemšanas datumā, JY jau bija kļuvusi par bezvalstnieci un tātad bija zaudējusi Savienības pilsoņa statusu.
- 34 Šī tiesa un Austrijas valdība no tā secina, ka pamatlietā aplūkotā situācija neietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā, un šajā ziņā precizē, ka šī situācija atšķiras no situācijām, saistībā ar kurām tika pasludināts 2010. gada 2. marta spriedums *Rottmann* (C-135/08, EU:C:2010:104) un 2019. gada 12. marta spriedums *Tjebbes u.c.* (C-221/17, EU:C:2019:189).
- 35 Tomēr, pirmkārt, ir jānorāda, ka tādā situācijā kā JY situācija, lai gan Savienības pilsoņa statusa zaudēšana izriet no tā, ka šīs personas izcelsmes dalībvalsts pēc šīs personas pieteikuma viņu ir izslēgusi no tās pilsoņu kopuma, šis pieteikums tika formulēts saistībā ar naturalizācijas procedūru, lai iegūtu Austrijas pilsonību, un ir sekas tam, ka minētā persona, ņemot vērā viņai sniegto garantiju par to, ka viņai tiks piešķirta Austrijas pilsonība, ir izpildījusi gan Pilsonības likumā, gan lēmumā par šo garantiju noteiktās prasības.
- 36 Šādos apstākļos nevar uzskatīt, ka tāda persona kā JY ir brīvprātīgi atteikusies no Savienības pilsoņa statusa. Gluži pretēji, no uzņēmējdalībvalsts saņemot garantiju, ka viņai tiks piešķirta tās pilsonība, pieteikuma viņu izslēgt no viņas izcelsmes dalībvalsts pilsoņu kopuma mērķis ir ļaut viņai izpildīt nosacījumu šīs pilsonības iegūšanai un pēc šīs pilsonības saņemšanas turpināt gūt labumu no Savienības pilsoņa statusa un ar to saistītajām tiesībām.
- 37 Otrkārt, ir jāatgādina, ka, pirmām kārtām, paredzēt nosacījumus pilsonības iegūšanai un zaudēšanai saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ir katras dalībvalsts kompetencē un, otrām kārtām, gadījumos, kad ir piemērojamas Savienības tiesības, attiecīgajās valsts tiesību normās tās ir jāievēro (spriedums, 2021. gada 14. decembris, *V.M.A.*, C-490/20, EU:C:2021:1008, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Turklāt ar LESD 20. panta 1. punktu ikvienai personai, kurai ir dalībvalsts pilsonība, tiek piešķirts Savienības pilsoņa statuss, kas saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir paredzēts kā dalībvalstu pilsoņu pamatstatuss (spriedums, 2021. gada 15. jūlijs, *A* (Sabiedrības veselības aprūpe), C-535/19, EU:C:2021:595, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 39 Ja naturalizācijas procedūrā uzņēmējdalībvalsts kompetentās iestādes atsauc garantiju par šīs valsts pilsonības piešķiršanu, attiecīgā persona, kurai bija tikai vienas citas dalībvalsts pilsonība un kura ir atteikusies no savas sākotnējās pilsonības, lai izpildītu ar šo procedūru saistītās prasības, ir situācijā, kurā viņa vairs nevar turpināt izmantot tiesības, kas izriet no viņas Savienības pilsoņa statusa.

- 40 Līdz ar to šāda procedūra kopumā, pat ja saistībā ar to tiek pieņemts citas dalībvalsts, nevis tās, kuras pilsonība tiek lūgta, administratīvais lēmums, ietekmē LESD 20. pantā dalībvalstu pilsoņiem piešķirto statusu, jo tās rezultātā persona, kura ir tādā situācijā kā JY situācija, var zaudēt visas ar šo statusu saistītās tiesības, kaut arī naturalizācijas procedūras sākšanas brīdī šai personai bija kādas dalībvalsts pilsonība un tā tad viņai bija Savienības pilsoņa statuss.
- 41 Treškārt, nav strīda par to, ka JY kā Igaunijas pilsonē – apmezdamās uz dzīvi Austrijā, kur viņa dzīvo jau vairākus gadus, – ir izmantojusi pārvietošanās un uzturēšanās brīvību atbilstoši LESD 21. panta 1. punktam.
- 42 Tiesa jau ir nospriedusi, ka Savienības pilsonim ar LESD 21. panta 1. punktu piešķirto tiesību mērķis ir it īpaši veicināt attiecīgā Savienības pilsoņa progresīvu integrāciju uzņēmējdalībvalsts sabiedrībā (spriedums, 2017. gada 14. novembris, *Lounes*, C-165/16, EU:C:2017:862, 56. punkts).
- 43 Tādējādi progresīvās integrācijas loģika, kas tiek atbalstīta ar šo LESD tiesību normu, prasa, lai tādā Savienības pilsoņa situācijā – kuram ir piešķirtas tiesības saskaņā ar minēto tiesību normu tāpēc, ka viņš ir izmantojis tiesības brīvi pārvietoties Savienībā, un kurš var zaudēt ne tikai šīs tiesības, bet arī pašu Savienības pilsoņa statusu, lai gan viņš, izmantojot naturalizāciju uzņēmējdalībvalstī, ir centies sasniegt lielāku iekļaušanos tās sabiedrībā, – ietilpst Līguma normu par Savienības pilsonību piemērošanas jomā.
- 44 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka tādas personas situācija, kura, būdama tikai vienas dalībvalsts pilsonē, atsakās no šīs pilsonības, lai iegūtu citas dalībvalsts pilsonību, un līdz ar to zaudē Savienības pilsoņa statusu, pēc tam, kad šīs pēdējās minētās dalībvalsts iestādes ir izsniegušas garantiju, ka šīs valsts pilsonība viņai tiks piešķirta, pēc savas būtības un sekām ietilpst Savienības tiesību jomā, ja šī garantija tiek atsaukta, kā rezultātā šai personai tiek liegts atgūt Savienības pilsoņa statusu.

Par otro jautājumu

- 45 Ar otro prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 20. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmējdalībvalsts kompetentajām iestādēm un attiecīgā gadījumā tās tiesām ir jāpārbauda, vai lēmums atsaukt garantiju par šīs dalībvalsts pilsonības piešķiršanu, ar kuru attiecīgās personas Savienības pilsoņa statusa zaudēšana tiek padarīta par galīgu, ir saderīgs ar samērīguma principu, ņemot vērā sekas, kādas šim lēmumam ir attiecībā uz šīs personas situāciju.
- 46 Kā atgādināts šī sprieduma 38. punktā, Savienības pilsoņa statuss, kas ar LESD 20. panta 1. punktu ir piešķirts ikvienai personai, kurai ir kādas dalībvalsts pilsonība, ir paredzēts kā dalībvalstu pilsoņu pamatstatuss. Šajā ziņā LESD 20. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka Savienības pilsoņiem ir ar Līgumiem piešķirtās tiesības un ar tiem uzliktie pienākumi un tiem citastarp ir tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā.
- 47 Ja kādā dalībvalstī sāktā naturalizācijas procedūrā šī pēdējā minētā saskaņā ar tai piešķirtajām pilnvarām noteikt pilsonības iegūšanas un zaudēšanas nosacījumus prasa, lai Savienības pilsonis atsakās no savas izcelsmes dalībvalsts pilsonības, šim Savienības pilsonim no LESD 20. panta izrietošo tiesību īstenošana un lietderīgā iedarbība prasa, lai viņš nevienā brīdī nebūtu pakļauts Savienības pilsoņa pamatstatusa zaudēšanai tikai šīs procedūras īstenošanas dēļ vien.
- 48 Proti, jebkura šī statusa – vismaz pagaidu – zaudēšana nozīmē, ka attiecīgajai personai uz nenoteiktu laiku ir liegta iespēja izmantot visas ar minēto statusu piešķirtās tiesības.

- 49 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no Savienības tiesībām izrietošie principi attiecībā uz dalībvalstu kompetenci pilsonības jautājumos, kā arī to pienākumu šīs kompetences īstenošanā ievērot Savienības tiesības attiecas gan uz uzņēmējdalībvalsti, gan uz līdzšinējās pilsonības dalībvalsti (šajā nozīmē skat. spriedumu *Rottmann*, 2010. gada 2. marts, C-135/08, EU:C:2010:104, 62. punkts).
- 50 No tā izriet – ja dalībvalsts pilsonis lūdz viņam atņemt pilsonību, lai viņš varētu iegūt citas dalībvalsts pilsonību un tādējādi turpināt gūt labumu no Savienības pilsoņa statusa, līdzšinējās pilsonības dalībvalstij, pamatojoties uz šīs citas dalībvalsts sniegtu garantiju, ka tās pilsonība attiecīgajai personai tiks piešķirta, nav jāpieņem galīgais lēmums par pilsonības atņemšanu, nepārliecinoties, ka šis lēmums stājas spēkā tikai pēc tam, kad jaunā pilsonība ir faktiski iegūta.
- 51 Tomēr situācijā, kad Savienības pilsoņa statuss uz laiku jau ir ticis zaudēts tādēļ, ka naturalizācijas procedūrā līdzšinējās pilsonības dalībvalsts attiecīgajai personai ir atņēmusi tās pilsonību, pirms tā faktiski ir ieguvusi uzņēmējdalībvalsts pilsonību, pienākums nodrošināt LESD 20. panta lietderīgo iedarbību galvenokārt gulstas uz šo pēdējo minēto dalībvalsti. Šis pienākums it īpaši ir jāievēro, ja minētā dalībvalsts nolemj atsaukt garantiju, kas šai personai tika iepriekš sniegta par pilsonības piešķiršanu, ja šī lēmuma sekas var būt tādas, ka Savienības pilsoņa statusa zaudēšana kļūst galīga. Tātad šāds lēmums var tikt pieņemts tikai leģitīmu iemeslu dēļ un ievērojot samērīguma principu.
- 52 Šajā ziņā Tiesa jau ir nospriedusi, ka dalībvalsts ir tiesīga vēlēties aizsargāt īpašās solidaritātes un lojalitātes attiecības ar saviem pilsoņiem, kā arī pilsonības saiknes pamatā esošo tiesību un pienākumu savstarpīgumu (spriedumi, 2010. gada 2. marts, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, 51. punkts, kā arī 2019. gada 12. marts, *Tjebbes u.c.*, C-221/17, EU:C:2019:189, 33. punkts).
- 53 Šajā lietā, kā norādījusi Austrijas valdība un kā izriet no Pilsonības likuma 10. panta 3. punkta, šī likuma mērķis tostarp ir izvairīties no tā, ka vienai un tai pašai personai ir vairākas pilsonības. Minētā likuma 20. panta 1. punkts ir viena no normām, kas ir vērsta tieši uz šī mērķa sasniegšanu.
- 54 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka, īstenojot savu kompetenci definēt pilsonības iegūšanas un zaudēšanas nosacījumus, tāda dalībvalsts kā Austrijas Republika var leģitīmi uzskatīt, ka ir jānovērš nevēlamās sekas, kādas ir tad, ja personai ir vairākas pilsonības.
- 55 Šī mērķa leģitimitāti principā apstiprina Eiropas Konvencijas par pilsonību 15. panta b) punkts, saskaņā ar kuru šīs konvencijas normas neierobežo katras līgumslēdzējas valsts tiesības savos iekšējos tiesību aktos noteikt, vai tās pilsonības iegūšana vai saglabāšana ir atkarīga no atteikšanās no citas valsts pilsonības vai tās zaudēšanas. Kā ģenerālvokāts būtībā ir norādījis secinājumu 92. punktā, šo leģitimitāti apstiprina arī Konvencijas par bezvalstniecības samazināšanu 7. panta 2. punkts, saskaņā ar kuru persona, kurai ir līgumslēdzējas valsts pilsonība un kura lūdz naturalizāciju kādā ārvalstī, zaudē savu pilsonību tikai tad, ja tā iegūst vai ir saņēmusi garantiju iegūt šīs valsts pilsonību.
- 56 Otrkārt, Pilsonības likuma 20. panta 2. punktā ir paredzēts, ka garantiju par Austrijas pilsonības piešķiršanu atsauc, ja attiecīgā persona vairs neizpilda kaut vai tikai vienu no šīs piešķiršanas nosacījumiem. Viens no šiem nosacījumiem ir šī likuma 10. panta 1. punkta 6. apakšpunktā paredzētais nosacījums, saskaņā ar kuru attiecīgās personas līdzšinējai rīcībai ir jāapliecina, ka viņa attiecībā uz Austrijas Republiku ir noskaņota labvēlīgi un nerada apdraudējumu sabiedriskajam mieram, kārtībai un drošībai vai citām Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. panta 2. punktā minētajām sabiedriskajām interesēm.

- 57 Lēmums atsaukt garantiju par pilsonības piešķiršanu, pamatojoties uz to, ka attiecīgajai personai nav labvēlīgas attieksmes attiecībā uz dalībvalsti, kuras pilsonību tā vēlas iegūt, un ka tās rīcība var apdraudēt šīs dalībvalsts sabiedrisko kārtību un valsts drošību, ir pamatots ar vispārējo interešu apsvērumiem (pēc analogijas skat. spriedumu, 2010. gada 2. marts, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, 51. punkts).
- 58 Tomēr, ņemot vērā nozīmi, kāda primārajās tiesībās ir piešķirta Savienības pilsoņa statusam, kurš, kā atgādināts šī sprieduma 38. un 46. punktā, ir dalībvalstu pilsoņu pamatstatuss, kompetentajām valsts iestādēm un valsts tiesām ir jāpārbauda, vai lēmums atsaukt garantiju attiecībā uz pilsonības piešķiršanu, ja tas izraisa Savienības pilsoņa statusa un no tā izrietošo tiesību zaudēšanu, tā ietekmes ziņā uz attiecīgās personas un attiecīgā gadījumā uz tās ģimenes locekļu situāciju saskaņā ar Savienības tiesībām atbilst samērīguma principam (pēc analogijas skat. spriedumus, 2010. gada 2. marts, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, 55. un 56. punkts, kā arī 2019. gada 12. marts, *Tjebbes* u.c., C-221/17, EU:C:2019:189, 40. punkts).
- 59 Savienības tiesībās paredzētā samērīguma principa ievērošanas pārbaude prasa izvērtēt attiecīgās personas, kā arī vajadzības gadījumā tās ģimenes individuālo situāciju, lai noteiktu, vai lēmums atsaukt garantiju par pilsonības piešķiršanu, ja tā rezultātā tiek zaudēts Savienības pilsoņa statuss, attiecībā uz valsts likumdevēja izvirzīto mērķi saskaņā ar Savienības tiesībām nesamērīgi neietekmēs tās ierastās ģimenes dzīves un profesionālās dzīves attīstību. Šādas sekas nevar būt hipotētiskas vai iespējamās (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 12. marts, *Tjebbes* u.c., C-221/17, EU:C:2019:189, 44. punkts).
- 60 Šajā ziņā tostarp ir jāpārbauda, vai šāds lēmums ir attaisnots, ņemot vērā attiecīgās personas izdarītā pārkāpuma smaguma pakāpi, kā arī tās iespēju atgūt savu sākotnējo pilsonību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2010. gada 2. marts, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, 56. punkts).
- 61 Šajā samērīguma vērtējumā kompetentajām valsts iestādēm un attiecīgā gadījumā valsts tiesām it īpaši ir jāpārlicinās, ka šāds lēmums atbilst Eiropas Savienības Pamattiesību hartā garantētajām pamattiesībām, kuru ievērošanu nodrošina Tiesa, un it īpaši tiesībām uz ģimenes dzīves neaizskaramību, kādas tās ir noteiktas šīs hartas 7. pantā, un attiecīgā gadījumā šis pants ir jāskata kopsakarā ar minētās hartas 24. panta 2. punktā atzīto pienākumu ņemt vērā bērna interešu prioritāti (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 12. marts, *Tjebbes* u.c., C-221/17, EU:C:2019:189, 45. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 62 Konkrētajā gadījumā, runājot, pirmkārt, par JY iespēju atgūt Igaunijas pilsonību, iesniedzējtiesai būs jāņem vērā tas, ka saskaņā ar Igaunijas valdības sniegtajām norādēm tiesas sēdē Igaunijas tiesībās ir prasīts – lai persona, kura ir panākusi tās izslēgšanu no Igaunijas Republikas pilsoņu kopuma, varētu atgūt šīs dalībvalsts pilsonību, tai tostarp pēdējā minētajā dalībvalstī ir jānodzīvo astoņi gadi.
- 63 Tomēr ir jāuzsver, ka dalībvalstij nevar liegt atsaukt garantiju par tās pilsonības piešķiršanu tikai tādēļ, ka attiecīgā persona, kura vairs neatbilst šīs pilsonības iegūšanai prasītajiem nosacījumiem, var tikai ar grūtībām atgūt savas izcelsmes dalībvalsts pilsonību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2010. gada 2. marts, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, 57. punkts).
- 64 Otrkārt, attiecībā uz JY izdarīto pārkāpumu smagumu no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka viņai tika pārņemts, ka pēc tam, kad viņai tika sniegta garantija par Austrijas pilsonības piešķiršanu, viņa ir izdarījusi divus smagus administratīvus pārkāpumus, pirmām kārtām, viņa

- nepiestiprināja savam transportlīdzeklim tehniskās apskates zīmi un, otrām kārtām, vadīja mehānisko transportlīdzekli alkohola reibumā, kā arī laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam, proti, pirms viņai tika sniegta šī garantija, viņa ir izdarījusi astoņus administratīvus pārkāpumus.
- 65 Pirmkārt, attiecībā uz šiem astoņiem administratīvajiem pārkāpumiem ir jānorāda, ka dienā, kad tika izsniegta minētā garantija, tie bija zināmi un tie neliedza viņai to sniegt. Līdz ar to minētie pārkāpumi vairs nevar tikt ņemti vērā, lai pamatotu lēmumu par šīs pašas garantijas atsaukšanu.
- 66 Otrkārt, attiecībā uz abiem administratīvajiem pārkāpumiem, kurus JY ir izdarījusi pēc tam, kad viņai bija sniegta garantija par Austrijas pilsonības piešķiršanu, *Verwaltungsgericht Wien* (Administratīvā tiesa Vīnē) tos attiecīgi uzskatīja par tādiem, “kas apdraud ceļu satiksmes drošības aizsardzību” un “īpašā veidā apdraud citu ceļu satiksmes dalībnieku drošību”. Iesniedzējtiesa uzskata, ka šis pēdējais minētais pārkāpums ir “smags tādu aizsardzības noteikumu pārkāpums, kuri kalpo ceļu satiksmes kārtības un drošības nodrošināšanai”, un var “pats par sevi izraisīt to, ka nav izpildīti Pilsonības likuma 10. panta 1. punkta 6. apakšpunktā paredzētie pilsonības piešķiršanas nosacījumi [...], un alkohola reibuma pakāpei nav izšķirošas nozīmes”.
- 67 Austrijas valdība rakstveida apsvērumos ir norādījusi, ka saskaņā ar *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa) pastāvīgo judikatūru Pilsonības likuma 20. panta 2. punktā, lasot to kopā ar šī likuma 10. panta 1. punkta 6. apakšpunktu, paredzētajā procedūrā ir jāņem vērā pieteikuma pilsonības piešķiršanai iesniedzēja izturēšanās kopumā, it īpaši viņa izdarītie pārkāpumi. Izšķirošais jautājums ir par to, vai runa ir par likumpārkāpumiem, kas ļauj izdarīt secinājumu, ka pieteikuma pilsonības piešķiršanai iesniedzējs arī nākotnē pārkāps būtiskas tiesību normas, kas ir pieņemtas aizsardzībai pret apdraudējumiem dzīvībai, veselībai, valsts drošībai vai mieram un sabiedriskajai kārtībai vai citām Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. panta 2. punktā minētajām pamatbrīvībām.
- 68 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka jēdzieni “sabiedriskā kārtība” un “valsts drošība” kā lēmuma, ar kuru tiek zaudēts Savienības pilsoņa statuss, kas dalībvalstu pilsoņiem ir piešķirts ar LESD 20. pantu, pamatojums ir jāsaprot šauri, turklāt dalībvalstis nevar vienpusēji noteikt to tvērumu bez Savienības iestāžu kontroles (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 13. septembris, *Rendón Marín*, C-165/14, EU:C:2016:675, 82. punkts).
- 69 Tādējādi Tiesa ir nospriedusi, ka jēdziens “sabiedriskā kārtība” katrā ziņā nozīmē, ka papildus sabiedriskās kārtības traucējumiem, ko rada jebkurš likumpārkāpums, pastāv reāls, aktuāls un pietiekami nopietns apdraudējums sabiedrības pamatinteresēm. Attiecībā uz jēdzienu “valsts drošība” no Tiesas judikatūras izriet, ka šis jēdziens ietver gan dalībvalsts iekšējo, gan ārējo drošību un ka tādējādi nopietns valsts iestāžu un dienestu darbības apdraudējums, kā arī iedzīvotāju izdzīvošana, tāpat kā ārējo attiecību vai tautu mierīgas līdzāspastāvēšanas būtiska traucējuma risks vai arī militāro interešu apdraudējums, var ietekmēt valsts drošību (spriedums, 2016. gada 13. septembris, *Rendón Marín*, C-165/14, EU:C:2016:675, 83. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 70 Konkrētajā gadījumā ir jānorāda, ka, ņemot vērā abu šī sprieduma 66. punktā minēto administratīvo pārkāpumu raksturu un smagumu, kā arī prasību, lai jēdzieni “sabiedriskā kārtība” un “valsts drošība” tiktu saprasti šauri, nešķiet, ka JY rada reālu, aktuālu un pietiekami nopietnu apdraudējumu sabiedrības pamatinteresēm vai Austrijas Republikas drošībai. Protams, ar šiem pārkāpumiem tiek pārkāpti ceļu satiksmes noteikumi, tādējādi apdraudot ceļu satiksmes drošību. Tomēr gan no JY iesniegtajiem rakstveida apsvērumiem, gan no Austrijas valdības atbildes uz Tiesas uzdoto jautājumu tiesas sēdē izriet, ka abi administratīvie pārkāpumi, par kuriem turklāt

tika piespriesti relatīvi nelieli naudas sodi attiecīgi 112 EUR un 300 EUR, nevarēja izraisīt JY vadītājas apliecības atņemšanu un tādējādi aizliegt JY vadīt mehānisko transportlīdzekli pa koplietošanas ceļiem.

- 71 Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi, kas ir sodāmi tikai ar administratīviem sodiem, nevar tikt uzskatīti par tādiem, ar kuriem var pierādīt, ka persona, kura ir izdarījusi šos pārkāpumus, apdraud sabiedrisko kārtību un valsts drošību, kas var attaisnot tās Savienības pilsoņa statusa galīgu zaudēšanu. Tas tā ir vēl jo vairāk tāpēc, ka konkrētajā gadījumā par šiem pārkāpumiem ir piespriesti nelieli administratīvi naudas sodi un to dēļ JY nav atņemtas tiesības turpināt vadīt mehānisko transportlīdzekli pa koplietošanas ceļiem.
- 72 Papildus minētajam ir jāpiebilst, ka gadījumā, ja iesniedzējtiesa konstatētu, ka saskaņā ar garantiju par Austrijas pilsonības piešķiršanu šī pilsonība jau būtu bijusi piešķirta attiecīgajai personai, šādi pārkāpumi paši par sevi nevarētu izraisīt naturalizācijas kārtībā iegūtās pilsonības atņemšanu.
- 73 Tādējādi, ņemot vērā būtiskās sekas attiecībā uz JY situāciju, it īpaši attiecībā uz viņas ģimenes un profesionālās dzīves normālu attīstību, kādas ir lēmumam atsaukt garantiju par Austrijas pilsonības piešķiršanu, ar kuru Savienības pilsoņa statusa zaudēšana tiek padarīta par galīgu, šis lēmums nešķiet samērīgs ar šīs personas izdarīto pārkāpumu smagumu.
- 74 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka LESD 20. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmējdalībvalsts kompetentajām iestādēm un attiecīgā gadījumā tās tiesām ir jāpārbauda, vai lēmums atsaukt garantiju par šīs dalībvalsts pilsonības piešķiršanu, ar kuru attiecīgās personas Savienības pilsoņa statusa zaudēšana tiek padarīta par galīgu, ir saderīgs ar samērīguma principu, ņemot vērā sekas, kādas šim lēmumam ir uz šīs personas situāciju. Šī prasība par saderību ar samērīguma principu nav izpildīta, ja šāds lēmums ir pamatots ar ceļu satiksmes noteikumu administratīviem pārkāpumiem, par kuriem saskaņā ar piemērojamajām valsts tiesībām uzliek tikai naudas sodu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 75 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) Tādas personas situācija, kura, būdama tikai vienas dalībvalsts pilsonē, atsakās no šīs pilsonības, lai iegūtu citas dalībvalsts pilsonību, un līdz ar to zaudē Savienības pilsoņa statusu, pēc tam, kad šis pēdējās minētās dalībvalsts iestādes ir izsniegušas garantiju, ka šīs valsts pilsonība viņai tiks piešķirta, pēc savas būtības un sekām ietilpst Savienības tiesību jomā, ja šī garantija tiek atsaukta, kā rezultātā šai personai tiek liegts atgūt Savienības pilsoņa statusu.
- 2) LESD 20. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmējdalībvalsts kompetentajām iestādēm un attiecīgā gadījumā tās tiesām ir jāpārbauda, vai lēmums atsaukt garantiju par šīs dalībvalsts pilsonības piešķiršanu, ar kuru attiecīgās personas Savienības pilsoņa statusa zaudēšana tiek padarīta par galīgu, ir saderīgs ar samērīguma principu, ņemot vērā sekas, kādas šim lēmumam ir uz šīs personas situāciju. Šī prasība par saderību ar

samērīguma principu nav izpildīta, ja šāds lēmums ir pamatots ar ceļu satiksmes noteikumu administratīviem pārkāpumiem, par kuriem saskaņā ar piemērojamajām valsts tiesībām uzliek tikai naudas sodu.

[Paraksti]